

klo 9.00

- 1) Nimenhuuto
- 2) Päätösvaltaisuus
- 3) HE 29 laeiksi talletusten ja obligaatioiden veronhuojennuslain muuttamisesta ja tulo- ja varallisuusverolain 59 ja 163 §:n muuttamisesta
 - Valtiovarainvaliokunnan lausuntopyyntö.
 - I käsittely. Asiantuntijoiden kuuleminen:
 - Lainsäädäntöjohtaja Seppo Mäkelä
Valtiovarainministeriö
 - Toimistopäällikkö Vesa Vihriälä
Suomen Pankki
 - Professori Edward Andersson
 - Professori Mikael Hidén
 - Professori Antero Jyränki
 - Professori Ilkka Saraviita
 - Professori Kari S. Tikka

Päätetään jatkokäsittelystä.
- 4) Valtioneuvoston selonteko EY-jäsenyyden vaikutuksista Suomelle
 - I käsittely jatkuu 28, 44, 53 ja 63 a kappaleiden osalta.
 - II käsittely.
- 5) HE 32 laiksi valtion vakuusrahastosta ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi
 - I käsittely jatkuu.

Lausuntoluonnos.
- 6) Muut mahdolliset asiat
 - Vierailu suojelupoliisiin 21.5.1992 klo 11-13.
 - Irlannin yhstävyyssryhmän perustamiskokous tänään klo 14.
- 7) Seuraava kokous on perjantaina 10.4.1992 klo 9.00.
- 8) Kokouksen päättäminen

PROFESSOR, JUR.DR
EDWARD ANDERSSON
Kavallvägen 25 A
02700 GRANKULLA
Tel. 90-505 2989

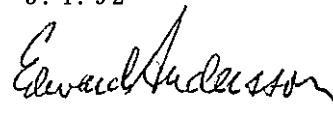
Eduskunnan perustusl a k i v a l i o k u n
n a l l e

Ehdotus lisätyistä verosta, joka on tarkoitus kantaa yli vuoden pituiselta ajalta, on säädettävä 2/3-enemmistöllä. Onko nyt käsiteltävä esitys nro 29/1992 laiksi talletusten ja obligaatioiden veronhuojennuslain muuttamisesta tällainen ehdotus lisätyksi veroksi? Hallituksen esityksessä otetaan tältä osin myönteinen kanta, koska ehdotettujen muutosten katsotaan kaventavan verovapauden alaa, "vaikka verovapaiden tilien korkotasoa käytännössä pysyy ennallaan".

Voidaan todeta, ettei hallituksen esityksessä varsinaisesti ehdoteta verotuksen kiristämistä, sillä verovelvolliset tallettajat saisivat täsmälleen entisen suuruisen koron entisellä verovapaudella. Heidän kannaltaan ainoa huononnus olisi se, että heidän korkonsa olisi 1 prosenttiyksikön verran enemmän peruskoron alapuolella kuin ennen tätä lainmuutosta. Onko tämä todella lisätty vero? Jos tarkastellaan asiaa muodollisesti, veron korottamisesta ei voine olla kysymys, koska mikään nyt verovapaa korko ei lainmuutoksen johdosta tulisi veronalaiseksi. Toisaalta voidaan sanoa, että siinä teoreettisessa tapauksessa, että verovelvollinen saisi korkoa 4 prosenttiyksikköä alle uuden peruskoron (=5.51), korko olisi hänelle nyt veronalainen, vaikka sanan verran peruskoron alapuolella ennen peruskoron korottamista ollut korko (4,5%) oli verovapaa. Tässä teoreettisessa tapauksessa ja tarkasteltaessa asioita taloudellisesti eikä muodollisesti, voidaan sanoa, että kyseessä on lisätty vero. Mutta jos asioita tarkastellaan taloudellisesti, niitä on syytä tarkastella taloudellisesti loppuun asti. Tällöin ei pidä unohtaa voimassa olevaa korkotulojen lähdeverotusta, jonka mukaan verovelvollisen saamasta 5,5 t:n korosta pidätetään $151 = 0,825$ mk ja verovelvolliselle jää 4,675 mk eli enemmän kuin verovapaasta talletuksesta. Tätä taustaa vasten voisi sanoa, ettei taloudellinen tarkastelukaan johda verovelvollisen aseman huononukseen, jos hän vaatii saada talletukselleen koron, joka on 4 prosenttiyksikköä alle peruskoron ja siten ehdotetun lainmuutoksen mukaan veronalainen.

Edellä esitetyn perusteella olisin taipuvainen katsomaan, ettei tässä ole kysymys lisäystä verosta ja ettei 2/3 - enemmistöä siis tarvita. Mutta toisaalta olen tietoinen siitä, että eduskuntakäytännössä on oltu taipuvaisia pikemminkin päättämään vaikeutetun säätämisyjärjestyksen kannalle. Tämä on sellainen rajatapaus, että sellainenkin johtopäätös voidaan katsoa

3.4.92

perustelluksi.

Perustuslakivaliokunta 9.4.1992 , j<el_lo_9*oo

HE 29/92 vp laeiksi talletusten ja obligaatioiden veronhuojennus
lain muuttamisesta sekä tuloja Varallisuusverolain 59 ja 163 §:n
muuttamisesta

Käsittelen kumpaakin esitykseen sisältyvää lakiehdotusta erikseen

Ensimmäisen lakiehdotuksen osalta hallitus esittää perusteluissa, että laki olisi käsiteltävä VJ 68 §:n mukaisessa yhtä vuotta pitemmältä ajalta kannettavaa veroa koskevassa sääntöjärjestyksessä. Tässä tarkoitettu sääntöjärjestys edellyttää VJ 68 §:n säännöksen mukaan, että kysymys on "uudesta tai lisäystä verosta". Tähän liittyen hallitus toteaa perusteluissa, että "ehdotetut muutokset kaventavat verovapauden alaa, vaikka verovapaiden tilien korkotasot käytännössä pysyvät ennallaan."

Se tilanne, joka tämän lain säätämisen jälkeen vallitsee tässä kyseessä olevien talletuskorkojen verovapauden tai tarkemmin sanottuna verovapausedellytysten suhteen, on sama kuin tällä hetkellä vallitseva tilanne. Tällä perusteella voitaisiin ajotella, että nyt ehdotettu laki ei lisää talletustulojen verotusta eikä lakia siten voisi käsitellä veroa lisäävänä lakina VJ 68 §:n mukaan, vaan taivallisena VJ 66 §:n mukaisesti säädettävänä lakina.. Mielestäni näin ei ole, vaan hallituksen esityksen perusteella esitetty käsitys on oikea.

Arvioitaessa, merkitseekö veroa koskeva lakiehdotus verotuksen kiristymistä ja siis lisättyä veroa VJ 68 §:n säännöksen mielessä on mielestäni vertailukohtana oltava se veroa koskeva tilanne, joka seuraa laista siinä tapauksessa, että ehdotettua muutosta ei tehdä. Jos, niinkuin nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa on

laita, voimassaolevassa laissa olevaan veronmääräytymisjärjestelyyn sisältyy myös mahdollisuus verotuksen keventämiseen*

tiettyjen laissa osoitettujen tekijöiden mukaisesti, merkitsee tällaisen muutoin toteutuvan/keventämisen estäminen verotuksen kiristymisestä, mikä so voimassaolevan lain mukaan olisi ollut. Se, että keventämisen poissulkeminen merkitsee veroituksen jäämistä ennalleen tasolle, joka sillä oli tai olisi ollut ennen voimassa olevan lain **KotnixyiAtiwrcRX** osoittaman muutoksen huomioonottamista ei muuta sitä, että verotettavan kannalta verotus kiristyy* siitä minkä lainsäätaja on osoittanut. Juuri tästä nähdäkseen on VJ 68 §:n säännöksessä ja sen taustalla olevassa HM 61 §:ssä kysymys: verorasituksen tason määrittäminen kuuluu lainsäätäjälle ja verotuksen kiristymistä arvioidaan suhteessa siihen, mitä lain säätaja on määrännyt;.

Katsoon siis, että kyseessä on veronhuojennuksen kaventamisen muodossa toteutuva veron lisäys, Kun lisäys koskee vuotta pitempää aikaa, on laki VJ 68 §:n mukaisesti; **«Maw/-hyvitykset + Hv/rikahden käsittely ilman kolmasosan enemmistöä»** **lepäämäänjättämismahdollisuutta**

Se, että laki tulee muuttamaan veron määräytymisperusteita kosken vuoden ei tässä vaikuta säätämisjärjestykseen.

Tulo- ja varallisuusverolakiin ehdotetut muutokset merkitsevät osaksi lain 9 §:ään tehdyn väliaikaisen, pysyvään lakiin verrattuna veron kevennystä merkitsevän säännöksen tekemistä pysyväksi, toiseksi taas keventävää muutosta lain 163 §:ään. Laki on tähän nähden käsiteltävä tavallisena lakina VJ 66 §:n mukaisesti niinkuin esityksen perusteluissakin on edellytetty.

Herra puheenjohtaja

Hallituksen esityksessä näyttää olevan käsittelyjärjestyksen kannalta kaksi peruskysymystä.

1. Voidaanko voimassa olevien määräaikaistalletusten korkotasoa pitää lakimuutoksin entisellään peruskoron muutoksesta huolimatta ja

2. Onko verolainsäätämisyjärjestystä sovellettava vakuutusmaksujen verotuskohtelun muutokseen?

* * *

Muutokset korkotasoon.

Voimassa olevan lain mukaan mm. luonnollisten henkilöiden veronalaisena tulona ei pidetä talletuskorkoa mikäli

-vuotuinen korko on enintään Suomen Pankin peruskorko neljällä prosentilla vähennettynä tai

-kysymyksessä on 24 kuukaudeksi tehty talletusjonka korko on enintään peruskorko vähennettynä yhdellä prosentilla.

Laki tuli voimaan 1.1.1989 ja sitä piti soveltaa "myös sellaisiin vuosina 1989 - 1992 24 kuukauden määräajaksi tehtyihin talletuksiin jotka ovat nostettavissa vasta 1992 jälkeen."

Lakia esitetään kesken sen voimassaolokauden, siis ilmeisesti jo ennen vuoden 1992 loppua muutettavaksi siten, että tavallisten tilien (laki ei puhu, toisin kuin perusteluteksti "käyttelytileistä") verovapausprosentiksi säädetään laissa 4,5 prosenttia. Määräaikaistalletusten verovapauden ehto muuttuu siten, että peruskorosta on vähennettävä yhden sijasta 2 prosenttia. Näin mitätöityi lain muutoin tuoma peruskoron nostamisesta seurannut verovapaan koron korotus.

Lakimuutos on taannehtiva tavanomaisten talletusten osalta (jos laki tulee voimaan vuoden 1992) kuluessaja joka tapauksessa niiden määräaikaistalletusten osaltajotka ovat nostettavissa vasta vuoden 1992 jälkeen. Uusi lakihan tulee voimaan heti voimaantulopäivästä joten sen vaikutus ulottuu vuoden 1992 jälkeen nostettavissa oleviin talletuksiin.

Taannehtivia verolakeja ei sinänsä pidetä perustuslain vastaisina. Taannehtivuus on kuitenkin omaisuuden suojan vastaista, mikäli merkittäväällä tavalla puututaan voimassa olevien sopimusten sisältöön jomman kumman sopijaosapuolen kannalta epäedullisella tavalla.

Viimeisin tämän periaatteen - yleisluontoinen - ilmaus sisältynee lausuntoon 9/1991 työttömyysturvalain ja työttömyyskassalain muuttamisesta: "Perustuslakivaliokunnan vakiintuneen, varallisuus oikeudellisten oikeustointen ja niiden pysyvyyttä koskevan tulkintakäytännön mukaan pääsääntönä on, että uusi laki ei saa muuttaa tai järkyttää sitä ennen voimassa olleeseen lakiin perustuneita olosuhteita.

Lakimuutos merkitsee verotuksen perusteiden muutosta; verovapauden alan kaventamista. Perustuslakitulkinnoista tällaisissakin tapauksissa on lähdetty siitä, että kyseessä on veron lisääminen VJ 68.1 §:ssä tarkoitettulla tavalla. Niin ollen, kun esitetty lakimuutos olisi voimassa yli vuoden, siihen on sovellettava ainakin VJ 68,1 §:n määränemmistö säännöstä.¹

Voidaanko verovapauden raiaa muuttaa taannehtivasti?

¹ Mm. tuoreessa lausunnossa 1/1991 sosiaaliturvamaksuista valiokunta totesi, että Suomen valtiosääntöön ei sisälly taannehtivan verolain nimenomaista kieltoa. Niitä on säädetty tavallisesa (vero) lain säätämisyjärjestyksessä perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella. Valiokunta kuitenkin totesi, että verotuksellisten sääntöjen tulee olla hyvissä ajoin verovelvollisen tiedossa.

Ilmeisesti pääsääntö on se, että verovapausperusteiden poistaminen voidaan sellaisenaan suorittaa taannehtivasti tavallisilla laeilla - tuolloin sovelletaan yli vuotta pitemmissä voimassaolotilanteissa 2/3 enemmistöä.

Hallituksen esityksen tekee ongelmalliseksi se, että taannehtiva verovapauden poistaminen kohdistuu talletuksiin. Teoreettisesti katsoen pankin ja tallettajan välille syntyy sopimussuhde kun varoja talletetaan (velaksiantosopimus pankin ja tallettajan välille). Tämän sopimuksen ehdot voidaan päättää suullisesti tai kirjallisesti. Melko yleistä on, että sopimusehdot ovat standardiehtojat, jotka voivat olla nähtävinä esim. talletustodistukseen ("pankkikirjaan") painettuina.

Hallituksen esitys näyttää puuttuvan voimassaoleviin talletus(velaksiantosopimus) sopimuksiin. Tavallisen verovapaan tilin avaaja, puhumattakaan määräaikaistilin avaajasta, sekä lainanottaja eli pankki ovat "sopimusta tehessä" eli rahoja talletettaessa lähteneet siitä, että korko määräytyy talletuksen koko ajan talletushetkellä vallinneen lainsäädännön mukaisesti. Lisäksi voi olla, että määräaikaistalletusten standardiehtoihin on jopa merkitty, että määräaikaistalletuksen korko on nyt kumottavan säännöksen mukainen verovapaa talletus korollajoka on Suomen Pankin peruskorko vähennettynä yhdellä prosentilla.

Määräaikaistallettaja ei saakaan talletuskauden päättyessä sitä korkojota edellytettiin talletussopimuksen (velaksiantosopimuksen) ajankohdalla. Miten tähän on käsittelyjärjestyksen näkökulmasta suhtauduttava?

Ongelman käsittelyä vaikeuttaa se, että en tunne partikkikäytäntöä: millaisia ehtoja ja asiakirjoja määräaikaistalletusten ja myös tavallisten verottomien talletusten yhteydessä tehdään. Näkökulma asiakirjoista, että (verovapaa) korko on laissa säädetty? Vai onko niin että sopimusehdoissa varaudutaan lainsäädännön muutoksiin? Jos tällaisia varautumissäännöksiä on, tallettajan on tullut tietää ottaneensa riskin, että lainsäädäntö muuttuu. Mikäli tällaisia lainsäädäntövarauksia ehdoissa on ollut, se puhuisi tavallisen lainsäätämisen järjestyksen puolesta.

- tähän problematiikkaan perustuslakivaliokunta on syventynyt ainakin lausunnossa 9/1990 laiksi yhtiöjärjestykseen perustuvasta kunnan lunnastusoikeudesta (Hitas-järjestelmän muutos) sekä ehkä tämänpäiväiseen tilanteeseen parhaiten soveltuvalla tavalla lausunnossa 2/1991 laista maatalouselinkeinolain muuttamisesta.

Lausunnossa 2/1991 "tarkistettiin", mainio eufemismi korkojen yksipuoliselle nostamiselle, maankäyttölainojen korkoja. Valiokunta kirjoitti: perustuslakivaliokunnan vakiintuneen, varallisuus oikeudellisten oikeustointen ja niiden ehtojen pysyvyyttä koskevan tulkintakäytännön mukaan (esim. PeVL 13/1986 yp ja 3/1982 vp) pääsääntönä - joskaan ei poikkeuksettomana - on se, että uusi laki ei saa muuttaa tai järkyttää sitä ennen voimassa olleeseen lakiin perustuen (alleviivaus IS) syntyneitä olosuhteita. Tämä tulkintakäytäntö pohjautuu hallitusmuodon 6§:ssä turvattuun omaisuudensuojaan. "Korkomuutoksia oli arvioitava tätä taustaa vastaa Velkakirjoihin oli kuitenkin otettu ehto koron korottamisesta muun muassa lailla. Tästä seurasi, ettei kyseessä ollut perustuslain vastainen korkojenmuuttaminen. Asiantila oli Jat sellaisten velkakirjojen kohdalla joissa tätä ehtoa ei ollut. Kun näihin sopimuksiin oli sovellettava suoraan laista luettavissa olevaa korkomuutosvaltuutusta, muuttaminen saatettiin eräiden säännöksiä sanamuoto korjausten jälkeen suorittaa tavallisella lailla. Valiokunta korosti, että velalliset olivat tienneet tai heidän on kohtuudella tullut tietää mahdollisuudesta korottaa korkoa. Valiokunta piti kuitenkin epäkohtana sitä, että lakiin perustuvaa koron korottamista tarkoittavaa ehtoa ei ollut mainittu velkakirjoissa.

* * *

Valittavana on kaksi tulkintatapaa:

1. Joko otetaan vero-oikeudellinen näkökulma ja todetaan, että perimmältään talletuskorko on määräytynyt verolain verovapaus säännöksen perusteella. Lakia voidaan taannehtivasti muuttaa joten kyseessä on pelkkä verotuksen kiristämistoimenpide tai sitten

2. sopimusoikeudellisen näkökulma : taannehtivalla verolailla puututaan tallettaja/velaksiantajaosapuolen kannalta epäedullisella tavalla voimassa olevaan talletus/velaksiantosopimussuhteeseen. Kysymyksessä on taannehtiva

puuttuminen varallisuusarvoiseen oikeuteen (HM 6§:ssä säädetyn omaisuudensuojan piiriin kuuluvaan sopimusvapauteen) joka voidaan suorittaa vain perustuslain säätämijärjestyksessä.

Valittaessa näiden kahden vaihtoehdon väliltä vuoden 1991 lausunto näyttäisi puhuvan jälkimmäisen vaihtoehdon puolesta (verolakimuutos muuttaa aikaisempaan lakiin luottaen tehtyjä sopimussuhteita) .Toisaalta vuoden 1991 lausunnossa ei ollut kysymyksessä verotuksellinen puuttuminen sopimussuhteisiin.

Oleennaista on edelleen mm. lausunnossa 2/1991 esitetty periaate, jonka mukaan taannehtiva puuttuminen sopimussuhteisiin on sallittu jos muutoksesta kärsimään joutuva osapuoli on voinut sopimusehdoista tai laista päätellä olevan mahdollista, että (verovapaa') sopimuskorko muuttuu.

Tulo- ja varallisuusverolain muuttaminen

VJ 68,1§:ssä säädettyä verolainsäätämijärjestystä sovelletaan vain sellaisiin valtion verotusta tarkoittaviin verolakoihin ja niiden muutoksiin, joilla muutetaan verokantaa tai muutoin vaikutetaan verotukseen sitä korottavasti. Puhutaan "aineellisesta verolaista". Jos sensijaan verolainsäädäntöä muutetaan niin, etteivät muutokset vaikuta verotukseen, lakeihin sovelletaan tavallista lainsäätämijärjestystä (puhutaan "muodollisesta verolainsäädännöstä"). Hallituksen esityksen perustelujen mukaan verotuksen taso ei muuttujoten kyseessä on tavallisessa lainsäätämijärjestyksessä säädettävä vero-

lainsäädäntömuutos.

Rovaniemellä 8 päivänä huhtikuuta 1992

Ilkka Saraviita

Lisäys.

Edellä olan tuntua kirjoitetuksi valiokuntasihteeri Jarmo Vuorinen on kiinnittänyt huomiotani tulkintaongelmaan jota en pystynyt asiakirjoista päättämään : tietyllä korolla varoja pankeista lainanneet ja määräaikaistilien avaajat joutuvat koron määräytymiskysymyksen suhteen esillä olevan lain johdosta toistaan poikkeavaan asemaan.

Varsin lyhyt käytettävissä ollut aika (6 t.) aiheuttaa nyt sen,etten voi syventyä kysymykseen perusteellisesti.Katson lontenkin,että lainanottajien oikeusaseman määräytyminen on asia jotka esillä oleva hallituksen esitys ei suoranaisesti koske.Näin ollen - kun esillä on valiokunnalle lähetetyn lakiehdotuksen käsittelyjärjestyksen arviointi - tällä seikalla ei ole käsittelyjärjestykseen vaikuttavaa merkitystä. Yhdenvertaisuussäännös Hallitusmuodon 5§:ssä sallii perustuslakivaliokunnan lausuntojen mukaan perustellusta syytä eri kansalaisryhmien toisistaan poikkeavan kohtelun.

Perustus lakivaliokunnalle

Asia: HE 29/1992 vp; talletusten veronhuojennukset

Lausuntona talletusten veronhuojennuslain muuttamista koskevan lakiehdotuksen käsittelyjärjestyksestä lausun kunnioittavasti seuraavan.

Ehdotetussa laissa muutettaisiin talletusten verovapauden ehtoja sillä tavoin, että laki muuttaisi jo vuodelle 1992 säädettyä oikeustilaa. Lisäksi lain voimassaoloaika piteneisi vuodelle 1993. Käyttelytilien osalta korkokatto - nykyisin peruskorko vähennettynä neljällä prosenttiyksiköllä - korvattaisiin nykytasoa vastaavalla 4,5 prosentilla, kun taas määräaikaistalletusten osalta jatkettaisiin peruskorkosidonnaisuutta. Verovapaan koron katto kuitenkin alenisi kuitenkin siten, että peruskorosta vähennettäisiin kaksi prosenttiyksikköä nykyisen yhden prosenttiyksikön asemesta. Uusia säännöksiä sovellettaisiin vasta lain voimaantulopäivän jälkeen kertyvään korkoon.

Muodollisin perustein arvostellen kysymyksessä on veroa lisäävä lainmuutos, kun asiaa tarkastellaan vain peruskorkoon suhteuttamisen näkökulmasta. Myöskään voimaantulosäännös ei estä pitämästä lakia lisättyä veroa koskevana, sillä mainitun näkökulman mukaan jo säädetty oikeustila kiristyy vuoden 1992 loppupuolen osalta.

Asia näyttäytyy kuitenkin toisenlaiselta, jos lainsäädännön muutosta arvioidaan taloudellis-realistisen katsantotavan pohjalta. Kysymyksessä on lainsäädäntöhanke, jossa tavoitteena on kanavoida tukea pankeille, kun taas pankkitalletusten tosiasiallinen verokohtelu on tarkoitus säilyttää entisellään. Kun peruskorke nousee toukokuun alusta yhdellä prosenttiyksiköllä 9,5 prosenttiin. on kysymys laajaan pankkien tukipakettiin kuuluvasta osasta. Tuki toimii vain, jos peruskorkosidonnaisen pankki lainojen korot nousevat, mutta verovapaiden pankkitalletusten korot eivät nouse.

Jotta tavoiteltu parannus pankkien korkokatteeseen syntyisi, on jouduttu tekemään peruskorkosidonnaisuuden osalta tämä epäsymmetrinen ratkaisu: antolainauskorot nousevat, mutta otto-lainauskorot eivät nouse. Toisaalta on selvää, ettei peruskorkoa olisi nostettu, ellei tällaista epäsymmetriaa olisi samaa toteutettu. Riidatonta siis on, ettei lainsäädäntömuutoksilla pyritä säätämään "lisättyä" veroa» vaan säilyttämään verovapaiden talletusten osalta nykyinen tosiasiallinen tilanne ja korottamaan peruskorkosidonnaisista lainoista pankeille kertyvää korkotuloa.

Finanssioikeuden ja vero-oikeuden edustajan olen taipuvainen antamaan arvoa taloudellis-realistiselle tulkintatavalle, jossa pinotetaan tosiasiallisen substanssin ja lainsäätäjän tarkoituksen merkitystä. Käsitykseni mukaan kysymyksessä ei siis ole lisätty vero, ja lakiehdotus olisi siis käsiteltävä VJ 66 §:n mukaisessa yleisessä lainsäädäntöjärjestyksessä.

Valtiosääntöoikeuden tulkintaperinne on kuitenkin finanssioikeuden tulkintatraditiota formalistisempi, ja valtiosääntö-oikeudelliseen ratkaisuun linjaan saataisi premmin soveltua sanamuodon kiristymiseen nojaava formalistinen tulkinta, jonka mukaan kysymyksessä on vuoden 1992 loppupuolen osalta lisätty vero. Vuoden 1993 osalta kysymys on verotusta lieventävästä sääntelystä. Onko kysymyksessä VJ 68 §:ssä tarkoitettu yhtä vuotta pitemmältä ajalta kannettava vero? Ehkä tällä tavoin muodollisesti on, kun voimassa olevan lain 6 §:n mukaan lakia

sovelletaan myös sellaisiin vuonna 1992 tehtyihin tai letuksiin, jotka ovat nostettavissa vasta vuoden 1992 jälkeen. Näin katsoen lakiehdotus olisi säädettävä VJ 68 §:n mukaisessa yhtä vuotta pitemmältä ajalta kannettavaa veroa koskevassa säätämisyjärjestyksessä.

Vaikka muodollisesti määräaikaistalletusten verovapauden sääntely muuttuu kesken tai letusajan, en katso lakiehdotusta ongelmalliseksi tai taannehtivuusnäkökulmasta. Taannehtivan vero lainsäädännön kieltoa ei ole, eikä HM 6 §:n antama omaisuusnsuoja joudu tässä loukatuksi. Abstrakti "peruskorkosidonnaisuus", jos sellainen ylipäänsä on konstruoitavissa, ei sinänsä täysin täyty, mutta tätä ei ole syytä HM 6 §:n näkökulmasta problematisoida. Samoin epäsymmetrian toteuttaminen peruskorkosidonnaisuudessa voidaan kokea ongelmalliseksi tulonsiirroksi pankeille, mutta tämäkin on lainsäädäntöpoliittinen tarkoituksenmukaisuuskysymys, ei perustuslakikysymys.

Helsingissä 9 päivänä huhtikuuta 1992.

Kari S. Tikka
Kari S. Tikka